

322:28(997.1)
(094.5)

(084.5)

22.8.7 (2)

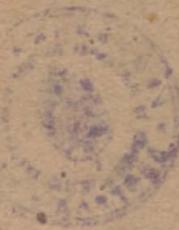
ПРИВРЕМЕНА УРЕДБА

о

УПРАВИ ВАКУФА

у

КРАЉЕВСТВУ СРБА, ХРВАТА и СЛОВЕНАЦА
СЕМ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ.

БЕОГРАД

ДРЖАВНА ШТАМПАРИЈА КРАЉЕВСТВА С.Х.С.

1919.

ДПНБЕМЕАУ АПЕДА

АФИНА ПРАЧИУ

АПАНЕНОГО СА АТАЧК, АЧЧ САЧЕЧА
ЕИНОИЛЧИХ Н ЕОНЕ МИ

Црв. бр. 36230

ДАТОДА

ДАСА АДОНОВАКА АДРПАМА ГЛАДАЛАДА
0121

6.10.42 год
Београд.

У име
ЊЕГОВОГ ВЕЛИЧАНСТВА
ПЕТРА I

По милости Божјој и вољи Народној
Краља Срба, Хрвата и Словенаца
Ми

Александар Наследник Престола

На предлог Нашег Министра Вера, а по
саслушању Министарског Савета, решили
смо и прописујемо:

ПРИВРЕМЕНУ УРЕДБУ

о

УПРАВИ ВАКУФА

у Краљевству Срба, Хрвата и Словенаца
сем Босне и Херцеговине.

која гласи:

§ 1.

Надзор над вакуфима у Краљевству Срба,
Хрвата и Словенаца и управу централног
вакуфског фонда за крајеве Србије и Црне
Горе води Министарство Вера.

Управу вакуфа у Босни и Херцеговини
воде аутономни вакуфско-меарифски ор-
гани, који су тамо од прије постављени.

§ 2.

Министарству Вера као управној власти у вакуфским пословима спада у надлежност:

1.) Одлучивање о користоносним улагањима вакуфске и меарифске готовине и о издавању у најам односно закуп вакуфских и меарифских неректнина, ако камате односно најамнина или закупнина износе више од 1000 динара годишње;

2.) одлучивање о оптерећивању и отуђивању непокретних добара централног фонда и поједињих вакуфа;

3.) одлучивање о употреби доходака поједињих вакуфа и централног фонда за извршење одредаба, садржаних у вакуфнамама поједињих вакуфа, за подмиривање потреба вакуфске и меарифске управе као и на друге опште муслиманске верске, просветне и добротворне сврхе;

4.) установљење годишњих прорачуна за самосталне вакуфе и за централни фонд;

5.) испитивање и одобравање закључних рачуна за поједиње вакуфе, а за централни фонд и њихово састављање;

6.) надзирање над пословањем српских вакуфских меџлиса, надаље надзирање свих поједињих вакуфа и њихових службеника као и свих вакуфских завода;

7.) одлучивање о отписивању неутеривих тражбина вакуфских, давању предујмова, потпора и награда вакуфским службеницима;

8.) истраживање, књижење и вођење поједињих вакуфа у евиденцији, исто тако њихових имања и њихових закладних сврха;

9.) именовање свих вакуфских службеника и то вјерских и просветних у споразуму са вршиоцем дужности Врховног Муфтије и у складу са вакуфнамама;

10.) вршење дисциплинарне власти над свима вакуфским службеницима.

§ 3.

У свима окружним и српским местима где има муслимана и вакуфских добара, постоје српски вакуфски меџлиси, који су састављени од муфтије као председника и четворице муслиманских грађана као чланова. Чланови српских и вакуфских меџлиса именује Министар Вера на који саслушања надлежног окружног муфтије, који треба да се у томе споразуме с месним муслиманским становништвом.

Чланови српских вакуфских меџлиса обављају своју службу бесплатно као почасно звање.

У већим местима, где то буде изискивала потреба, може се број чланова српског вакуфског меџлиса и повисити.

§ 4.

Дужност је српских вакуфских меџлиса, да истражују и држе у евиденцији све вакуфско имање, које се налази у срезу, да надзиру цамије и вакуфске зграде, да пазе мутевелије и друге вакуфске службенике, да судељују при давању вакуфских зграда и земљишта у најам односно закуп и при укамањивању вакуфских новаца, ако закупнина односно најамнина или камате нису више од 1000 динара на годину, а

веће закупе, најмове и укамаћења да доставља са својим машљењем на решење Министру Вера (§ 2. тач. 1); да ставља предлоге Министарству Вера гледе употребе вакуфских прихода за издржавање вакуфских зграда, подизање цамија и других верских просветних и хуманитарних завода, да саставља, испитује и подноси Министарству Вера све вакуфске рачуне, нарочито закључне годишње рачуне о управи појединачних вакуфа, те да извршава све налоге Министарства Вера.

§ 5.

Седице српског вакуфског меџлиса ваља држати по потреби у уредовним просторијама муфтије или на другом прикладном месту. Писарске послове обавља муфтијеско звање, које набавља и погребни писаћи материјал.

Окружни и српски начелници имају право надзора над деловањем вакуфских меџлиса, али се не могу мешати у унутрашње пословља њихово, нити утицати на њихов рад, који се креће у делокругу, што им је определјен овим наређењем или другим одредбама Министарства Вера.

§ 6.

Појединим вакуфима управљају мутевелије по прописима вакуфнама, а кад ових нема по одредбама Министарства Вера.

Мутевелије имају слушати све налоге српских вакуфских меџлиса и Министарства Вера.

Они су овлашћени само на оне издатке, који су прелиминовани у буџету њихова вакуфа. Они могу преко српских вакуфских меџлиса стављати предлоге Министарству Вера о променама годишњег буџета за вакуфе, којим они управљају, као и о употреби средстава централног фонда за њих.

§ 7.

Сувиши поједињих вакуфа, који преостану иза подмирсења свих закладним писмом (вакфијом) одређених потреба, а који нису утемељачевом одредбом изрично назијени његовим потомцима или вакуфским службеницима, припадају у централни вакуфски фонд.

Мутевелија их има преко српског вакуфског меџлиса предати Управи Фондова, где ће бити похрањени, а по одредбама Министарства Вера употребљавани за намењене сврхе.

Мутевелијама се може оставити један део ових сувишака, да тиме подмире потребе следеће године онога времена, док приспеју приходи од те године.

Висину овога дела од сувишака, што ће се остављати код мутевелија, одређује Министарство Вера.

§ 8.

Вакуфске таксе ваља плаћати у централни фонд и то:

1.) таксе за декрет (харци тевцих) при сваком новом именовању, ако је годишња плата виша од 1000 динара. Ова се такса

плаћа једном за свагда, и то: 25% од годишње плате, а може се платити и у 12 месечних оброка, ако то новоименовани затражи.

2.) Вакуфске таксе манипулације (харци мухасебе) од оних вакуфа, којих сувишци припадају потомцима утемељача (вакифа) или вакуфским службеницима. Ове се таксе плаћају сваке године, и то 10% од сувишака, који буду у годишњем рачуну исказани, да након подмирења потреба дотичног вакуфа припадају потомцима утемељача или вакуфским службеницима.

§ 9.

Централни вакуфски фонд састоји се од сувишака појединих вакуфа, који се не употребе за покриће текућих потреба, од главнице и осталог иметка узапађених вакуфа (евкафи мазбута), те од меарифског имања. Приходи се овога фонда састоје од доходака плодоносно уложеног иметка фонда, од вакуфских такса које се побишу по § 8. овога наређења, те од сувишака самосталних вакуфа од којих се сваке године мора излучити најмање 20% за повећање темељне главнице фонда.

Руковање готовим новцем и вредносним папирима централне вакуфске закладе као и главницама самосталних вакуфа, које буду предате централном фонду, води Управа Фондова.

§ 10.

Приходи централне закладе имају се употребљавати за ове сврхе:

1.) најприје се подмирују из прихода фонда порези и други јавни данци за имање фонда, па онда управне потребе фонда и трошкови издржавања.

2.) затим треба подмирити за поједине вакуфе, који су предали своје новчане главнице фонду, потребе оних сврха њихова утемељења, које се не могу пократи из доходака од некретнине и евентуалних других прихода дотичних вакуфа, онда евентуалне сврхе узапађених вакуфа (евкафи мазбута), затим муслиманске просветне сврхе оних места одакле је узето меарифско имање у централни фонд и то све ово троје у оној мери, колико има за то покрића у сразмерном делу дотичних вакуфа односно меарифског имања, што га имају у приходима имања фонда. Осим није искључено да се могу подмирити и даље потребе оваквих вакуфа и у смислу тачке 5. овог параграфа из представа централног фонда.

3.) затим се подмирују оне потребе појединих вакуфа на поправак и издржавање користоносних некретнине, које се не могу подмирити из прихода дотичнога вакуфа.

4.) од прихода фонда, који остану иза тога, ваља сваке године најмање 1/5, употребити за повећање фонда.

5.) остали приход фонда ваља употребљавати за подмирување општих исламских верских, просветних и добротворних потреба.

Вакуфима, чији сувишци припадају потомцима утемељитеља или вакуфским службеницима, могу се из фонда давати само зајмови.

6.) евентуалне сувишке, који остају иза подмирења свих потреба, ваља такође употребити за повећање централног фонда.

§ 11.

Ова Уредба ступа у живот од дана потписа Краљевог, а извршну силу добија од дана обнародовања.

Препоручујемо Нашем Министру Вера да ову Уредбу обнародује и изврши.

12. септембра 1919. г.
у Београду.

АЛЕКСАНДАР, с. р.

Министар Вера,
Алауповић, с. р.

Чиб. № 36230